

بررسی و تحلیل وضعیت عدالت اجتماعی در ساختار فضایی شهر سنندج

تاریخ دریافت: ۹۰/۳/۲۳
تاریخ پذیرش نهایی: ۹۰/۶/۱۲

کیومرث حبیبی * - هوشمند علیزاده **
واراز مرادی مسیحی *** - سیوان ولدبیگی **** - ساسان وفایی *****

چکیده

امروزه جمعیت پذیری شهرها به همراه مسائل اجتماعی- اقتصادی آن‌ها شکل کاملاً تازه‌ای از شهر و شهرنشینی را به وجود آورده است. به گونه‌ای که مسأله پاسخگویی به نیازهای انسانی را مختل کرده است. در این تحقیق وضعیت عدالت اجتماعی در ساختار فضایی شهر سنندج مورد بررسی قرار گرفته است. در روند تحقیق، ابتدا با استفاده از شاخص پراکندگی ویلیامسون و موریس وضعیت توزیع شاخص‌های اجتماعی- اقتصادی، وکالبدی را در سطح نواحی ۲۱ گانه شهر سنندج بررسی نموده و نسبت به سطح بندی میزان برخورداری شهرنشینان از امکانات و خدمات شهری اقدام گردید، سپس با استفاده از تحلیل‌های آماری نتایج همبستگی و رابطه بین سطح اقتصادی- اجتماعی ساکنان با میزان برخورداری از کاربری‌های خدمات شهری مورد تحلیل قرار گرفته است. نتایج پژوهش حاصله، بیانگر آنست که از نظر توزیع شاخص‌های فقط شاخص‌های تراکم خانوار، ضریب فعالیت، درصد باسوسادی در وضعیت متعادل و سرانه مسکونی در وضعیت نسبتاً متعادل قرار دارند. همچنین ساکنان با سطح اقتصادی- اجتماعی بالاتر، از کاربری‌های خدمات شهری بهتری برخوردارند و الگوی توزیع کاربری‌های خدماتی شهری به نفع گروه‌های مرغوب‌تر جامعه عمل نموده است. بنابراین با وجود عدم تعادل در توزیع فضایی شاخص‌ها در بین نواحی و همچنین وجود همبستگی مستقیم و معنادار بین سطح اقتصادی- اجتماعی ساکنان نواحی با میزان برخورداری از کاربری‌های شهری و شاخص‌های کالبدی و نیز قرار گیری نواحی مرکزی شهری به عنوان قلب تپنده شهر که مورد توجه و استفاده عموم شهرنشینان شهر است، در سطح بسیار پایین توسعه کالبدی، عدالت اجتماعی (معیارهای عدالت اجتماعی) در ساختار فضایی شهر سنندج، به چشم نمی‌خورد.

وازگان کلیدی: عدالت اجتماعی، نابرابری‌های اجتماعی، کاربری‌های خدمات شهری، فضای شهری، سنندج.

مقدمه

اساس نظریه‌های عدالت اجتماعی بر این است، که نابرابری‌های اقتصادی و اجتماعی جامعه، بر سازمان فضایی آن تأثیر دارد و نیز هر گونه تغییر در سازمان فضایی و روابط اقتصادی- اجتماعی و توزیع درآمد در جامعه اثر مستقیم دارد (Harvey, 1998). در عصر حاضر اصلی‌ترین عامل بحران‌های جوامع بشری، ریشه در نابرابری‌های اجتماعی و فقدان عدالت دارد، چنانچه پیامبر (ص) هم در این زمینه می‌فرمایند: «الملک يبقى مع الکفر ولا يبقى مع الظلم» (ملک و سلطنت با کفر باقی می‌ماند ولی با ظلم پایدار نخواهد بود). اگر تفاوت میان فقیر و غنی زیاد شود، درحدی که مردم احسان محرومیت نسبی و یا بی‌عدالتی توزیعی نمایند و نتوانند نیازهای تحریک شده خود را ارضاء کنند، در آن صورت نظام اجتماعی- اقتصادی و حکومتی دیر یا زود دچار انحطاط خواهد شد (RafiPoor, 1997). از منظر شهرسازی، عدالت در برگیرنده مفاهیمی چون توزیع مناسب عملکردها و خدمات، دسترسی مناسب به مراکز خدماتدهی و فعالیتی، بدون تعییض و تفاوت بین ساکنان یک شهر یا منطقه شهری می‌باشد (shakoei, 2004, p.6). شهر سنندج مرکز استان کردستان، با انگیزه نظامی- سیاسی و در راستای استحکام قدرت حکومت مرکزی در دوره صفویه شکل گرفته و بعد از شکل گیری نیز همواره مرکز حکومت حاکمان منطقه کردستان بوده و لذا از موقعیت برتری نسبت به سایر شهرهای استان برخوردار بوده است. وجود چنین برتری، موجبات توسعه زیرساخت‌های اقتصادی و خدماتی شهر سنندج شده که به تبع آن درصد قابل توجهی از تمرکز منابع، امکانات و خدمات رفاهی و جمعیت استان را به خود اختصاص داده است و چنین روند تمرکز جمعیتی با شروع جنگ تحمیلی رشد فزاینده‌ای به خود گرفته و کماکان به طور نسبی ادامه دارد. در اثر چنین تمرکزگرایی، شهر سنندج با مسایل و مشکلات فضایی متعددی همچون شکل گیری و تشدید روند اسکان غیررسمی، توزیع فضایی نامتعادل منابع و امکانات خدماتی، توسعه فیزیکی نامناسب شهر و غیره مواجه شده است. در این تحقیق سعی شده تا ضمن تفکیک و سطح بندی نواحی شهر سنندج از نظر وضعیت اقتصادی- اجتماعی ساکنان و نحوه توزیع کاربری‌های خدمات شهری، به این سوال اصلی پاسخ داده شود که آیا بین سطح اقتصادی- اجتماعی ساکنان نواحی و میزان برخورداری نواحی از کاربری‌های خدمات شهری، همبستگی و رابطه معناداری وجود دارد؟

تصویر1: منظره‌ای از شهر سنندج (نابرابر اجتماعی و اقتصادی را می‌توان از ریخت و بافت شهر نیز استنتاج کرد)



۱. پیشینه تحقیق

مفهوم عدالت اجتماعی همواره در فلسفه اجتماعی از اخلاق ارسطو به این طرف مطرح بوده است و در دو قرن اخیر این موضوع توسط هیوم و روسو مطرح گردید و اصول عدالت اجتماعی توسط بنتهام و میل فرمول‌بندی شد (Harvey, 1998, p.98). ولی مفهوم و کارکرد عدالت اجتماعی از اواخر دهه ۱۹۶۰ به بعد، وارد ادبیات جغرافیایی شد و جغرافیای رادیکال و لیبرال را بیش از سایر مکاتب تحت قرار داد. از دهه ۱۹۷۰ رویکرد مارکسیستی به تحلیل مسایل شهری در کشورهای پیشرفته غربی به یک جریان نیرومند و گذار تبدیل گردید. در انگلستان و ایالات متحده، جغرافیدانی مثل دیوید هاروی^۱ و در فرانسه هانری لفبور^۲ به تکمیل نظریه‌های جامعه شناختی در زمینه مسایل و موضوعات شهری پرداختند (Hall, 1996). لفبور، شهر را شیئی فضایی می‌داند که پنهنه و موقعیتی را اشغال کرده و

باید آن را به مثابه یک شیء با فنون و روش‌های مختلف از جمله اقتصادی، سیاسی، معیشتی و غیره مورد مطالعه قرار داد. شهر برای وی حاوی سه مفهوم مرتبط است: فضا، زندگی روزمره و باز تولید روابط اجتماعی سرمایه‌داری است (Afrough, 1998, pp.131-132). وی فضا را سیاسی و ایدئولوژیک می‌داند و آن را به واسطه کشمکش‌های اجتماعی، چارچوبی برای اعمال انقلابی می‌داند و انقلابات شهری را یک عمل اجتماعی می‌پندرار (Lefebvre, 1970). به عقیده وی روابط اجتماعی تولید، تنها هنگامی وجود دارد که به لحاظ فضایی وجود داشته باشد. این روابط خود را در فضای اجتماعی تولید که ایجاد کرده است محصور می‌کند. زیرا در غیر این صورت در انتزاعی محض باقی می‌ماند (Lefebvre, 1991). دیوید هاروی در کتاب با ارزش خود تحت عنوان (عدالت اجتماعی و شهر)، مفهوم عدالت اجتماعی را در کمک به خیر و صلاح همگانی، توزیع درآمد در مکان‌ها، تخصیص عادلانه منابع و رفع نیازهای اساسی مردم به کار می‌گیرد (shakoei, 1999, p.141). او اضافه می‌کند که منابع اضافی باید در جهت از میان برداشتن مشکلات ویژه ناشی از محیط‌های اجتماعی و طبیعی مصرف گردد. در کشورهای جهان سوم در زمینه توسعه شهری در دو دهه اخیر غیبت برنامه‌های مدیریت شهری به عنوان مهم‌ترین نیرو در شکل‌دادن به مسیر توسعه در ارتباطات بشری به وضوح مشاهده شده است (International workshop Venice, 1999). در ایران نیز سابقه بررسی موضوعات توسعه شهری و عدالت اجتماعی به دو دهه اخیر برمی‌گردد که از جمله می‌توان به آثار حسین شکوهی، دیوید هاروی و عmad افروغ و رساله‌های عmad افروغ (۱۹۹۷)، نفیسه مرصوصی (۲۰۰۳)، ابراهیم کلته (۲۰۰۵)، حسین حاتمی نژاد (۲۰۰۰) اشاره نمود. عmad افروغ در فضا و نابرابری اجتماعی (مطالعه جدایی‌گری فضایی و تمرکز فقر را محله‌های مسکونی تهران) بعد از ارائه نظریات رایج درباره فضا و نابرابری‌های اجتماعی، با بررسی نظری عوامل مؤثر بر جدایی‌گری فضایی و تمرکز فقر و آثار آن بر شکل‌گیری خرده فرهنگ جرمزا، به تحلیل رابطه بین فضا و نابرابری اجتماعی می‌پردازد (Afrough, 1998).

۲. روش‌شناسی تحقیق

تحقیق حاضر از نظر نوع، جزء تحقیقات کاربردی و روش بررسی آن، مبتنی بر روش توصیفی- تحلیلی و همبستگی می‌باشد. به منظور جمع‌آوری داده‌ها از روش اسنادی و کتابخانه‌ای، به منظور بررسی مبانی نظری مرتبط با تحقیق و جمع‌آوری آمار و اطلاعات اجتماعی- اقتصادی و کالبدی، از اطلاعات آماری ۲۰۰۶ سنتندج و طرح توسعه و عمران سنتندج (جامع ۲۰۰۴) استفاده شده است. به منظور دستیابی به اهداف تحقیق که بررسی رابطه بین سطح اقتصادی- اجتماعی ساکنان نواحی شهری سنتندج با نحوه توزیع و میزان برخورداری از کاربری‌های خدمات شهری می‌باشد، از شخص ناموزون موریس و تحلیل‌های آماری استفاده شده است. در ابتدا شاخص‌های مناسب با توجه به اطلاعات قابل دسترس جهت بررسی وضعیت اقتصادی- اجتماعی ساکنان نواحی در قالب سه دسته شاخص‌اجتماعی، اقتصادی و کالبدی دسته بندی شده و اطلاعات مربوطه از آمار جمعیتی سال ۲۰۰۶ و طرح جامع ۲۰۰۴ استخراج شدن، سپس با استفاده از مدل موریس به رتبه‌بندی و سطح بندی اقتصادی، اجتماعی و کالبدی نواحی شهری سنتندج پرداخته و با استفاده از تحلیل‌های آماری به بررسی میزان و نوع همبستگی و ارتباطی که بین این شاخص‌های نهایی با هم‌دیگر و همچنین همبستگی که بین سطح اقتصادی- اجتماعی نواحی با میزان برخورداری نواحی از کاربری‌های خدمات شهری وجود دارد، با استفاده از نرم‌افزار spss پرداخته شده و به منظور ترسیم نقشه‌ها و نمایش سطح‌بندی نواحی از نرم‌افزار Arc/Gis استفاده شده است.

۳. یافته‌ها و تجزیه و تحلیل داده‌ها

۱-۳- نظریه‌های عدالت اجتماعی

۱-۱-۳- اسلام و عدالت اجتماعی

در فرهنگ اسلامی عدالت اجتماعی و تحقق آن برای جامعه بشری، از چنان ارزش و اعتباری برخوردار است، که خداوند متعال در آیات متعددی از جمله آیه ۲۵ سوره حديد، دلیل فرستادن پیامبر (ص) را، مطرح کردن و تحقق عدالت در همه زمینه‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و امنیتی، بیان فرموده است. برابر اجتماعی، مشخصه اصلی و جلوه "حیاتی" امت" به شمار می‌رود. در اسلام تعبیر عدالت اجتماعی، مفهومی مطلق است نه نسبی، این تعبیر به عنوان یک نظام اجتماعی از این حقیقت نشأت می‌گیرد که خداوند تمام انسان‌ها را به گونه‌ای یکسان آفریده است که این حقیقت در کلام خداوند در آیه ۱۳ سوره حجرات آمده است (Mortaza, 2008, p.49).

۲-۱-۳- مارکسیسم و عدالت اجتماعی

بنیان عدالت سوسیالیستی در قرن ۱۹ توسط هگل با معرفی دولت به عنوان منبع عدالت اجتماعی ارائه شد. بر مبنای چنین دیدگاهی، ماهیت عدالت اجتماعی توزیع عادلانه ثروت و دارایی‌های جامعه می‌باشد که چنین توزیعی براساس

میزان نیازمندی افراد جامعه و تقسیم بر اساس میزان کار و تولید صورت می‌گیرد که بعدها با نظریه مارکس مبنی بر، از هرکس به اندازه توانش و به هرکس به میزان نیازش اشاعه پیدا کرد. مارکس ریشه تمام مسائل و مشکلات جامعه بشری و بی‌عدالتی را، زاده نظام طبقاتی- به ویژه نظام سرمایه داری- می‌داند.

۳-۱-۳- لیبرالیسم و عدالت اجتماعی

لیبرالیسم مفهومی سیاسی است که ریشه در فلسفه غرب دارد که متفکران نامداری چون آدام اسمیت، جان لاک، منتسکیو، کانت، جان استوارت میل وغیره پرچمدار آن بوده‌اند. جان لاک به عنوان یکی از چهره‌های سرشناس لیبرال، مفهوم علت وجودی دولت را مطرح می‌کند. به نظر لاک، علت وجودی دولت، حمایت از آزادی و دارایی شهروندان تحت حمایت دولت است که تا به امروز از مفاهیم بنیادی و اصولی لیبرالیسم است. از اوایل دهه ۱۹۷۰ رالز اندیشه‌های عدالت اجتماعی خود را در کتاب تئوری عدالت منتشر کرد. رالز براساس تئوری عدالت خود جامعه‌ای را عادلانه تصور می‌کند که ساختار آن مبتنی بر اصول و معیارهای عادلانه باشد (Rawls, 1972). رالز عدالت اجتماعی را بر پایه دو اصل که آن‌ها را زیربنای جامعه و نظام توزیع حوزه‌های گوناگون اجتماعی است مطرح می‌کند:

اصل اول: اصل آزادی که حاکم بر آزادی‌های پایه‌ای و اساسی است، با این مفهوم که همه افراد جامعه باید حقی برابر نسبت به آزادی‌های اساسی (آزادی بیان، حق رأی) داشته باشند.

اصل دوم: اصل نابرابری که حاکم بر خواسته‌های اولیه اجتماعی- اقتصادی است. در تفهیم این اصل، رالز بیان می‌کند که نابرابری‌های اقتصادی و اجتماعی، باید به گونه‌ای باشد که اولاً بیشترین نفع را برای افراد محروم جامعه در پی داشته باشد. ثانیاً همه افراد جامعه در زمینه فرصت‌های شغلی باید دارای شرایط برابر قرار گیرند. به این معنی که باید همه منابع اولیه اجتماعی (درآمد، ثروت، آموزش، فرصت‌ها شغلی) باید در میان افراد جامعه توزیع شود. بر این اساس، مفهوم عدالت اجتماعی مورد نظر رالز مبتنی بر عدالت توزیعی است که نحوه تکوین ساختار جامعه‌ای مطلوب و عادلانه را توصیف می‌کند (Ernesto M.Serote, 2008, pp.4-5).

۴-۱-۳- جغرافیای شهری و عدالت اجتماعی

از دهه ۱۹۶۰ مفهوم وکارکرد عدالت اجتماعی، وارد ادبیات جغرافیایی شد و مسایلی نظیر رفاه اجتماعی، نابرابری‌های شدید، فقر، بیکاری به سرعت مورد توجه جغرافیدانان قرار گرفت و جغرافیای رادیکال و لیبرال را بیش از سایر مکاتب دیگر تحت قرار داد. از میان جغرافیدانان و جامعه‌شناسانی که به طور مشخص به موضوع فضا و ارتباط آن با ساختار اجتماعی پرداخته‌اند، دیوید هاروی جغرافیدان و امانوئل کاستلز جامعه‌شناس هستند که از دو دیدگاه مختلف به موضوع پرداخته‌اند (Harvey, 1969). دیوید هاروی مفهوم عدالت اجتماعی را در کمک به منافع همگانی، ملاک توزیع درآمدها در مکان‌ها، تخصیص عادلانه منابع و رفع نیازهای اساسی مردم به کار برد. در واقع هاروی با طرح وابستگی میان نابرابری‌های اجتماعی و ساختارهای فضای جغرافیایی، در تحلیل اصول عدالت اجتماعی سه معیار "نیاز"، "منفعت عمومی" و "استحقاق" را مطرح می‌کند و معتقد است، این سه معیار از جامعیت کاملی برخوردارند که در برگیرنده دیگر معیارها می‌باشند.

۲- نابرابری‌های اجتماعی و انواع آن

جامعه‌ای بدون نابرابری نمی‌توان فرض کرد، چرا که از یکسو نابرابری درونی که لازمه جامعه است و از سوی دیگر نابرابری بیرونی نیز که به انسان و جامعه او پیوست خورده است، همراه همیشگی آدمی است. درباره علل نابرابری نیز ایده‌های زیادی وجود دارد. از اندیشه‌های ارسطویی که نابرابری را مطلقاً لازم می‌دانستند، تا فیلسوف مشهور دیوید هیوم، که ۴ عامل مادی (تقاضا زیادی و عرضه کم)، روانی (انسان زیادت طلب)، اجتماعی (قوانين و هنجارهای خاص) و سیاسی (قدرت) را در این باره مورد تأکید قرارداده است.

انواع نابرابری‌ها

۱-۲-۳- نابرابری بیرونی^۲

این نوع نابرابری که از بیرون بر فرد تحمیل می‌شود، از تبعیض آمیزترین نابرابری‌های است و به پایگاه محول فرد مربوط می‌گردد. سن، جنسیت، قومیت، نژاد، رنگ، مذهب، زبان و طبقه فرد موجب می‌گردد تا او موقعیت‌ها و تولیدات مختلف مادی، سیاسی، اطلاعاتی و اجتماعی را به دست آورد یا از دسترسی به آن‌ها محروم گردد. مثلاً حقوق یک زن که به علت زن بودنش، در بسیاری از جوامع پایمال می‌شود.

۲-۳- نابرابری درونی^۳

این نوع نابرابری که بیشتر مختص جامعه مدرن است، ناشی از تقسیم کار اجتماعی در جامعه است. از آن حیث که

استعداد افراد و توانایی آنان و نیز کارکرد و نقش هرکس در جامعه متفاوت است به اقتضای این تفاوت از بهره‌های متفاوت مادی و سیاسی و اجتماعی و فرهنگی برخوردار می‌گردد. که این نوع نابرابری اگر در مسیر صحیح هدایت شود و هرکس بتواند استعدادهای خود را در فضایی سالم شکوفا کند و همگان از حداقل شرایط و مواهب انسانی برخوردار باشند، عین عدالت است و نابرابری است که باید باشد تا جامعه بتواند ادامه حیات دهد.

۳-۳- نقد دیدگاه‌های رایج در زمینه فضای شهری و نابرابری‌های اجتماعی

۱- ۳-۳- دیدگاه کارکردگرایی

دیدگاه کارکردگرایان نسبت به نابرابری اجتماعی در جغرافیای شهری، بیشتر در قالب نظریه اکولوژیست‌ها مطرح شده است. در این مکتب در زندگی اجتماعی شهرها، طرح اکولوژی گیاهی ارنسن است هاکل، به کار گرفته شده، زیرا بنیانگذاران مکتب شیکاگو معتقدند گروه‌های شهری با هر پایگاه اجتماعی و اقتصادی و قومی، مانند گونه‌های گیاهی، با حرکت به سوی تعادل و توازن، همه مراحل اکولوژیک را در زیستگاه خویش در طول زمان طی می‌کنند (shakoei, 2000, p.127).

نظریه پردازان کارکردگرایی از وجه جهانی و همیشگی بودن نابرابری نتیجه می‌گیرند که نابرابری، وجه اساسی هر سازمان اجتماعی است و ضرورتی کارکردی است که در جهت کارکرد مؤثر جامعه ایفای نقش می‌کند. دیویس و مور دو ملاک عملده را برای اهمیت کارکردی یک موقعیت ارائه می‌کنند:

- الف) میزان کمیابی موقعیت در مقایسه با سایر موقعیت‌ها،
ب) میزان وابستگی سایر موقعیت‌ها به موقعیت مورد نظر.

از دیدگاه آنان نابرابری اجتماعی طرحی ناآگاهانه است که از طریق آن، جوامع مطمئن می‌شوند که مهم‌ترین موقعیت‌ها به طور خودآگاه توسط شایسته‌ترین افراد اشغال خواهد شد. به عقیده پارک، فرایندهای طبیعی و درونی شهر به گونه‌ای به رقابت بر سر منابع کمیاب برمی‌گردد که در نهایت به انطباق اکولوژیک می‌انجامد. رقابت در اجتماع، برای ایجاد تعادل اجتماعی است. رقابت بین افراد و گروه‌های شغلی و طبقاتی به همکاری رقابت‌آمیز از طریق تمایز یافتگی کارکردی و توزیع فضایی موزون کارکردها در نواحی مربوط منجر می‌شود. به تعبیر پارک، تمایز یافتگی کارکردی، به طور فضایی نیز تبلور پیدا می‌کند، زیرا رقابت نه تنها باعث تقسیم کار می‌شود، بلکه گروه‌های مختلف اقتصادی را به نواحی گوناگون شهر پراکنده می‌کند. به عقیده وی فشار بر فضا در مرکز شهر، باعث افزایش ارزش زمین می‌شود و تفاوت در ارزش زمین مکانیزمی است که توسط آن گروه‌های مختلف کارکردی در فضای به شیوه‌ای منظم و بدون برنامه‌ریزی پخش می‌شوند (Afrough, 1998, pp.202-203).

۲- ۳- دیدگاه قدرت

به نظر مارکس بر مبنای موقعیت‌ها و وظایف گوناگونی که افراد در ساختار تولید جامعه دارند، طبقه اجتماعی شکل می‌گیرد. دو عامل اصلی در تشکیل طبقه اجتماعی دخیل است: الف) شیوه تولید (کشاورزی، پیشه‌وری، صنعتی)، ب) مناسبات تولید. در نگاه مارکس داشتن موقعیت‌های متفاوت در ارتباط با وسائل تولید، میان افراد جامعه تضاد ایجاد می‌کند (Tamyn, 1994, p.6). مارکس و انگلس، فضای شهری را قلمرویی می‌دیند که فرایندهای در هم تنیده انباشت سرمایه و سنتیز طبقاتی در آن تمرکز می‌یابد. در شهرهای بزرگ، تجارت، تولید کارخانه‌ای، تمرکز مالکیت و تمرکز جمعیت، به بالاترین حد خود می‌رسد و یک طبقه غنی و یک طبقه فقیر، ظاهر می‌شود. در شهرها گرایش سرمایه به تمرکز و گرایش طبقات اجتماعی به قطبی شدن، عینیت و گسترش می‌یابد. در مجموع، دونکته به طور اخص در دیدگاه مارکس موجود است که مبرهن شدن رابطه فضای نابرابری اجتماعی را یاری می‌دهد:

اول: نگاه وی به شهر از بعد تولید، انباشت و تمرکز سرمایه،
دوم: توجه به شهر به مثابه زمینه‌ای برای تمرکز اکولوژیک طبقه کارگر و در نتیجه ظهور خودآگاهی طبقاتی به مثابه عامل مهم در شکل‌گیری طبقات است (Afrough, 1998, pp.204-205).

مارکس ویر، برخلاف دیدگاه مارکس براین باور بود که ارائه یک تفسیر تک بعدی از پدیده اجتماعی پیچیده‌ای چون نابرابری اجتماعی از اهمیت آن می‌کاهد (Kamali, 2000, p.108). و بر اهمیت شاخص‌های اقتصادی را در رشد نابرابری اجتماعی، نادیده نمی‌گیرد. برای او نیز به مانند مارکس، مالکیت نقش تعیین کننده‌ای در توزیع امکانات عرضه شده به فرد یا طبقه ایفا می‌کند. با این وصف، او به این بعد اقتصادی، دو بعد دیگر قدرت و حیثیت را اضافه کرد. در نگاه او، مالکیت و قدرت و حیثیت با وجود وابستگی متقابلشان سه بنیان متمایزند که بر روی آن‌ها نظام قشریندی در هر جامعه‌ای سازمان می‌یابد (Tamyn, 1994, pp.9-10). بنابراین از نظر ویر، رابطه فضای نابرابری را باید از بعد طبقاتی آن نگریست، بلکه گروه‌بندی‌های منزلتی نیز آثار و دلالتهایی برای تحلیل فضای نابرابری در محیط شهری دارند (Afrough, 1998, p.214).

۳-۴- شاخص‌های انتخابی

شاخص‌های که به منظور دستیابی به اهداف تحقیق استخراج و مورد استفاده قرار گرفته‌اند، عبارتند از: شاخص‌های اجتماعی (تراکم جمعیتی، تراکم خانوار در واحد مسکونی، بعد خانوار، سطح سواد، تعداد مهاجران نواحی از کل مهاجران شهر سنندج)، شاخص‌های اقتصادی (ضریب فعالیت، ضریب اشتغال، ضریب بیکاری، بارتکفل، قیمت اراضی، مالکیت خصوصی اراضی، متوسط درآمد خانوار و خانوار فاقد واحد مسکونی در سطح نواحی) و شاخص‌های کالبدی (سرانه کاربری‌های شهری شامل: «مسکونی، تجاری، کارگاهی، مذهبی، فرهنگی، ورزشی، فضای سبز، جهانگردی-پذیرایی، اداری-انتظامی، تأسیسات-تجهیزات شهری، بهداشتی-درمانی، آموزش عمومی، شبکه معابر و حمل و نقل و انبار»، کیفیت ابینه، نوع اسکلت ابینه و متوسط قطعات تفکیک در سطح نواحی).

۳-۴-۱- شاخص‌های اجتماعی- اقتصادی

براساس تقسیمات شهری، سطح شهر سنندج به ۲۱ ناحیه شهری تقسیم‌بندی شده که هر یک از نواحی با توجه به شرایط زمانی و مکانی بخشی از جمعیت ۳۱۶۸۶۲ نفری سنندج (براساس آمار جمعیتی ۲۰۰۶) را در برگرفته است. توزیع مکانی-فضایی این جمعیت، تضادهای آشکاری را در ساختار کالبدی فضایی شهر به وجود آورده است، به گونه‌ای که محلات فروضی (که بخش عمده‌ای از اسکان‌های غیررسمی را نیز به وجود می‌آورند) همچون تقتقان با ۲۵۰ نفر در هکتار از متراکم‌ترین نواحی و محله‌های شهری به حساب می‌آید. بر عکس محله‌های آماده‌سازی شهری و دارای هندسه شهرسازانه، چون شهرک پیام و دگاران با تراکم کمتر از ۲۰ نفر در هکتار توزیع نامناسبی از پخشایش جمعیت را نشان می‌دهند. چنین وضعیتی را می‌توان در سایر شاخص‌های اجتماعی چون تعداد و بعد خانوار، مهاجرپذیری، ضریب اشتغال، بار تکفل و غیره نیز ردیابی نمود.

۳-۴-۲- شاخص‌های کالبدی

در واقع کارایی نظام و ساختار تقسیمات صحیح شهری شرایط مطلوب توزیع خدمات و کاربری‌های شهری را تضمین خواهد کرد. پراکنش و توزیع صحیح خدمات و کاربری‌ها در سطح شهر و دسترسی سهل و آسان شهروندان به خدمات مورد نیاز، موجب ارتقاء کمی و کیفی زندگی شهروندان می‌گردد. بدین منظور فضای شهری سنندج به عنوان محدوده مورد مطالعه، با پیروی از طرح جامع سنندج به سه منطقه شهری، ۲۱ ناحیه شهری و ۸۸ محله به شرح زیر تقسیم شده است.

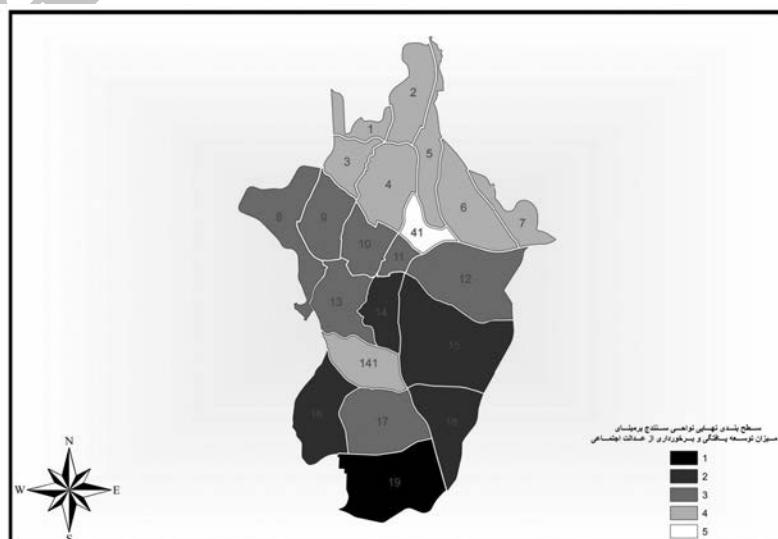
۳-۵- مدلسازی و تحلیل داده‌ها

به منظور بررسی وضعیت توزیع شاخص‌ها، در سطح نواحی از شاخص پراکندگی ویلایامسون و به منظور بررسی تفاوت سطح اقتصادی-اجتماعی ساکنان نواحی شهر سنندج و میزان برخورداری آن‌ها از کاربری‌های خدمات شهری، ابتدا با استفاده از شاخص ناموزون موریس، به رتبه‌بندی و سطح‌بندی نواحی از نظر سطح اقتصادی، اجتماعی و کالبدی پرداخته شده است که نتایج آن در جداول ۵ الی ۸ در زیر به تفکیک نشان داده شده‌اند. برای نمایش سطح‌بندی نواحی از نظر میزان برخورداری از شاخص‌های اقتصادی، اجتماعی و کالبدی، نواحی در ۵ دسته سطح‌بندی شده که سطح ۱ نواحی با حداقل برخورداری و سطح ۵ نواحی با عدم برخورداری را نشان می‌دهد.

جدول ۱: رتبه بندی و سطح بندی نواحی سنتدج با اختساب همه تمام شاخص‌های مورد مطالعه

نوعی نواحی	سطح بندی نهایی نواحی	شاخص نهایی توسعه بافتگی نواحی			شاخص نهایی کالا/بی			شاخص نهایی اقتصادی			شاخص نهایی اجتماعی			محدوده عرفی نواحی	شاخص	
		رتبه مقدار نهایی نواحی شاخص														
سطح بندي کلى توسعه يافتگي نواحی																
(۳) نسبتا توسعه نیافتدہ	۴	۱۸	۳۷/۲۵	۲۱	۲۰/۵۲	۱۴	۴۵/۲۵	۱۷	۴۶/۲۸	محدوده تدقیقان	۱					
(۳) نسبتا توسعه نیافتدہ	۴	۱۶	۴۲/۶۵	۱۹	۲۶/۸۴	۱۵	۴۳/۹۱	۱۲	۵۷/۲	محدوده شهرک بعثت	۲					
(۳) نسبتا توسعه نیافتدہ	۴	۲۰	۳۶	۱۷	۲۹/۳۵	۱۹	۳۶/۳۶	۲۰	۴۲/۳	محدوده جورآباد	۳					
(۳) نسبتا توسعه نیافتدہ	۴	۱۵	۴۳/۵۱	۱۴	۳۴/۴۲	۱۲	۵۱/۶۷	۱۸	۴۴/۴۴	محدوده چهارباغ	۴					
(۳) نسبتا توسعه نیافتدہ	۵	۲۱	۳۱/۹۴	۱۶	۳۰/۲۶	۱۷	۳۹/۷۶	۲۱	۲۵/۸۲	محدوده سیروس	۵					
(۳) نسبتا توسعه نیافتدہ	۴	۱۷	۳۷/۶۷	۱۳	۳۴/۸۵	۲۱	۳۴/۷	۱۹	۴۳/۴۷	محدوده گلشن	۵					
(۳) نسبتا توسعه نیافتدہ	۴	۱۹	۳۶/۳۴	۲۰	۲۱/۱۵	۲۰	۳۶/۳۱	۱۶	۵۱/۵۸	محدوده کاتی کوزله	۶					
(۳) نسبتا توسعه نیافتدہ	۴	۱۳	۴۳/۷۵	۱۸	۲۸/۴۱	۱۶	۴۳/۲۸	۱۱	۵۹/۵۸	محدوده شهرک مولوی	۷					
(۳) نسبتا توسعه نیافتدہ	۳	۱۱	۴۹/۹۵	۱۲	۳۶/۰۲	۱۱	۵۲/۲۴	۹	۶۱/۶	محدوده حاجی آباد	۸					
(۳) نسبتا توسعه نیافتدہ	۳	۱۲	۴۸/۴۶	۱۵	۳۱/۵۶	۱۳	۴۹/۸۴	۸	۶۳/۹۸	محدوده چهاربادی پواری	۹					
(۲) نسبتا توسعه یافتہ	۳	۹	۵۰/۳۹	۱۰	۳۷/۴۷	۹	۵۹/۳۶	۱۳	۵۴/۳۵	محدوده وکیل و صفروی	۱۰					
(۲) نسبتا توسعه یافتہ	۳	۱۰	۵۰	۹	۳۷/۷	۸	۶۰/۵۳	۱۵	۵۱/۷۹	محدوده ادب	۱۱					
(۲) نسبتا توسعه یافتہ	۳	۶	۵۶/۲۷	۵	۴۵/۷۶	۵	۶۲/۸۷	۱۰	۶۰/۲	محدوده گریاشان	۱۲					
(۲) نسبتا توسعه یافتہ	۳	۷	۵۵/۴۷	۸	۳۸/۱۹	۷	۶۰/۸۲	۶	۶۷/۴	محدوده شهرک سعده	۱۳					
(۲) نسبتا توسعه یافتہ	۲	۳	۶۱/۴۲	۳	۴۸/۲۱	۲	۶۴/۷۷	۵	۷۱/۲۹	محدوده شالمان	۱۴					
(۲) نسبتا توسعه یافتہ	۴	۱۴	۴۳/۶۶	۷	۳۹/۱۲	۱۸	۳۷/۸۶	۱۴	۵۴	محدوده علوم پزشکی	۱۴					
(۲) نسبتا توسعه یافتہ	۲	۵	۵۹/۷۴	۶	۴۲/۵۱	۳	۶۴/۷۳	۴	۷۲	محدوده دگابران	۱۵					
(۲) نسبتا توسعه یافتہ	۲	۴	۶۰/۴۶	۱	۴۹/۳	۱	۶۵/۰۸	۷	۶۷	محدوده شهرک رزاگرس	۱۶					
(۲) نسبتا توسعه یافتہ	۳	۸	۵۴/۸۱	۱۱	۳۷/۲۶	۱۰	۵۴/۹۷	۳	۷۲/۲	محدوده شهرک بهاران	۱۷					
(۲) نسبتا توسعه یافتہ	۲	۲	۶۲/۰۶	۲	۴۹/۱۹	۴	۶۳/۹۵	۲	۷۲/۷۴	محدوده شهرک پیام	۱۸					
(۲) نسبتا توسعه یافتہ	۱	۱	۶۳/۳	۴	۴۷/۶۴	۶	۶۱/۶۶	۱	۸۰/۶	محدوده زیباشهر	۱۹					

تصویر ۲: سطح بندی نواحی بر مبنای میزان توسعه یافته‌گی و پرخورداری از عدالت اجتماعی



از آنجا که در مدل ویلیامسون هرچه مقدار CV برای هر شاخص بیشتر باشد، نشان از نابرابری بیشتر در توزیع آن شاخص، در سطح نواحی می‌باشد، بر این اساس نتایج ویلیامسون برای اکثر شاخص‌ها بیانگر توزیعی نامتعادل است، به گونه‌ای که از میان شاخص‌های مورد مطالعه فقط شاخص‌های ضریب فعالیت، تراکم خانوار، درصد باسوسادی در وضعیت متعادل و سرانه کاربری مسکونی در وضعیت نسبتاً متعادل نسبت به سایر شاخص‌ها قرار دارند. این امر بیانگر کمبود شاخص‌ها، در سطح اکثر نواحی می‌باشد. همچنین مقایسه نتایج رتبه‌بندی و سطح‌بندی نواحی از نظر میزان برخورداری از شاخص‌ها، در بیانگر این نکته می‌باشد که نواحی با سطح اقتصادی-اجتماعی پایین، اکثراً در مناطق حاشیه‌ای شهر واقع شده و در سطح پایینی از نظر میزان برخورداری از کاربری‌های خدمات شهری و شاخص‌های کالبدی قرار دارند.

۶-۳- پردازش و همبستگی فضایی بین شاخص‌های کالبدی، اجتماعی و اقتصادی

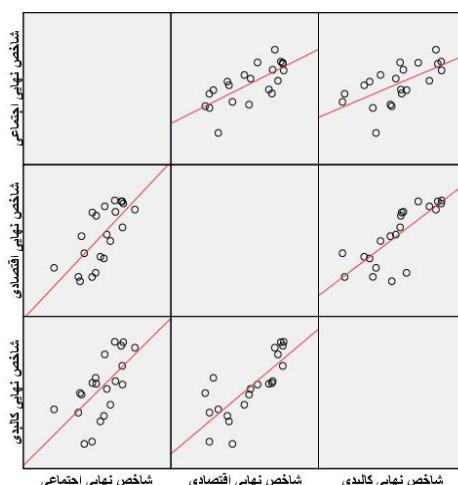
عدالت اجتماعی در فضای شهری، زمانی محقق می‌گردد که شاخص‌های مورد مطالعه در چارچوب معیارهای عدالت اجتماعی (نیاز-استحقاق-منفعت) توزیع گردند و چنین امری مستلزم ارتقاء سطح توسعه یافته‌گی نواحی از نظر میزان برخورداری از شاخص‌ها می‌باشد. بررسی وجود یا عدم وجود همبستگی بین شاخص‌های مورد مطالعه، میان جایگاه هر ناحیه از نظر میزان برخورداری از شاخص‌های مورد مطالعه می‌باشد و این مسئله خود در نهایت در صورت وجود همبستگی معنادار و رابطه‌ای خطی و مثبت می‌تواند بیانگر وجود یا عدم وجود عدالت اجتماعی، در ساختار فضایی شهر سندج باشد. نتایج تحلیل پردازش و همبستگی فضایی بین شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی و کالبدی بیانگر آن است که در مجموع، همبستگی معنادار و رابطه‌ای خطی و مثبت بین شاخص‌های سه گانه اجتماعی، اقتصادی و کالبدی وجود دارد به گونه‌ای که بیشترین همبستگی بین شاخص‌های اجتماعی با کالبدی با ضریب همبستگی ۰/۷۸۱ و ۰/۶۳۲ می‌باشد و این در حالی است که همبستگی بین شاخص‌های اجتماعی با کالبدی و اجتماعی با اقتصادی با ضریب همبستگی ۰/۷۱۰ و ۰/۷۱۰ در سطح بالایی از همبستگی قرار دارند. بنابراین همچنان که انتظار می‌رفت، این موضوع بیانگر آنست که در شهر سندج، نواحی که ساکنان آن از نظر شرایط اقتصادی-اجتماعی در وضعیت بهتری قرار دارند از منابع، امکانات و خدمات شهری بیشتری برخوردارند و در سطح بالاتری از نظر توسعه قرار دارند.

جدول ۲: نتایج تحلیل همبستگی میان شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی و کالبدی

شاخص نهایی کالبدی	شاخص نهایی اقتصادی	شاخص نهایی اجتماعی	
شاخص نهایی اجتماعی	۰/۷۱۰		
شاخص نهایی اقتصادی		۰/۷۱۰	
شاخص نهایی کالبدی	۰/۷۸۱	۰/۶۳۲	

سطح اهمیت برای آزمون همبستگی دو طرفه پیرسون ۰/۰۱ می‌باشد

تصویر ۳: ماتریس پردازش و همبستگی فضایی شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی و کالبدی



۴. جمع بندی

همه صاحب‌نظران علم توسعه با هر دیدگاهی، به فرآیند حرکت جوامع از وضعیت موجود به سوی وضعیت مطلوب، به عنوان توسعه و توسعه یافتنی معتقدند و این فرآیند زمانی چارچوب تحقق عدالت اجتماعی را فراهم می‌کند که به صورتی همه جانبه و متعادل خود را در ساختار فضایی شهر آشکار نمایید و این امر مستلزم آنست که در گام نخست، نیازهای اولیه شهر وندان در حد معمول برآورده شده و بعد از آن فضاها و مکان‌های که با توجه به شرایط زمانی و مکانی با مشکلات خاص ناشی از محیط اجتماعی و فیزیکی درگیر هستند، مورد توجه قرار گیرند. بنابراین در این خصوص، تحقیق حاضر پس از تجزیه تحلیل داده‌های حاصله از بررسی وضع موجود شاخص‌ها به نتایجی به شرح زیر دست یافته است. مقادیر وضع موجود سرانه کاربری‌های شهری و عدم تحقق مقادیر حداقل اکثر سرانه کاربری‌های شهری و نتایج به دست آمده از تحلیل پراکنده‌گی ویلایامسون نشان می‌دهد که در سطح نواحی شهر سنتنج با وجود عدم تعادل در توزیع و پراکنش فضایی شاخص‌ها، اکثر نواحی شهر در زمینه بروخوداری از شاخص‌های مورد مطالعه به ویژه کالبدی در سطحی قرار می‌گیرند که حداقل نیازهای ساکنان آن هم برآورده نشده است. بنابراین معیار، نیاز به عنوان یکی از مهم‌ترین معیارهای عدالت اجتماعی که تحقق آن می‌تواند تا حدود نسبتاً زیادی وجود عدالت اجتماعی در ساختار فضایی شهر را توجیه کند، در این شهر محقق نگرددیده است. همچنین نتایج به دست آمده از تحلیل شاخص‌نامزومن موریس و ضریب همبستگی پیرسون، علاوه بر آن که سطح توسعه یافتنی اجتماعی، اقتصادی و کالبدی نسبتاً ضعیفی را در مجموع برای شهر سنتنج مورد تأیید قرار می‌دهند، وجود همبستگی معنادار، خطی و مثبت دوطرفه که بین شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی، کالبدی وجود دارد، نشان می‌دهد که در ساختار فضایی شهر، نواحی که ساکنان آن از نظر شرایط اقتصادی - اجتماعی در وضعیت بهتری قرار دارند، از منابع، امکانات و خدمات شهری بیشتری بروخودارند و در سطح بالاتری از نظر توسعه قرار دارند. با توجه به نقشه‌های سطح‌بندي توسعه، اکثر محله‌های حاشیه‌ای و مسأله‌دار شهر سنتنج در نواحی قرار دارند که در آخرین سطح توسعه از نظر کل شاخص‌ها قرار گرفته‌اند. بنابراین معیار استحقاق به عنوان یکی دیگر از معیارهای عدالت اجتماعی که وجود عدالت اجتماعية در ساختار فضایی شهر را توجیه کند، در شهر سنتنج محقق نگرددیده است. علاوه بر این در شهر سنتنج، قسمت مرکزی شهر به دلیل استقرار بازار اصلی و اکثر قریب به اتفاق مؤسسات اداری و خدماتی شهر، نقش مرکزیت عمومی شهر را ایفا می‌نماید. بنابراین به منظور تحقق معیار سوم عدالت اجتماعية که همانا منفعت عمومی می‌باشد، باید از نظر سطح توسعه، مخصوصاً توسعه کالبدی مورد توجه هرچه بیشتر قرار گیرد، اما نتایج به دست آمده از تحلیل‌های صورت گرفته در این تحقیق، بیانگر آنست که نواحی فوق در زمینه بروخوداری از شاخص‌های کالبدی با کمبود مواجه هستند، این نکته نیز آشکار می‌شود که معیار منفعت عمومی نیز به عنوان یکی دیگر از معیارهای عدالت اجتماعية در شهر سنتنج محقق نگرددیده است.

پی نوشت:

- 1. David Harvey
 - 2. Henri Lefebvre
 - 3. External Inequality
 - 4. Internal Inequality

References:

- Afrough, E. (1998). *Space and social inequality*. Tehran: University of Trbiat modares press.
 - Ernesto M. Serote.(2008). *Social Justice and urban and regional planning*,4-5.
 - Hall,p. (1996). *cities of tomorrow*,Oxford press.
 - Harvey,D.(1997).*Social Justice and city* (Hesamiyan F., et al. trans.), Tehran:Processing and urban planning.
 - Harvey,D.(1969). Explanation in Geography, Martin Press.
 - Lefebvre, H. (1970). *La Révolution Urbaine*, Paris: Gallimard.
 - Lefebvre ,H. (1991). *The production of space* (Donald Nicholson smith, Trans.).Blackwell publishing.
 - Malek ,H. (2006).*segments of sociology and social inequalities*, University of payame nor press.
 - Mortaza,H.(2008). *Traditional Islamic principles of built environment* (Meshkini,A va Habibi,K. Trans.).
 - Rafi Poor, F. (1997). *Development and Conflict*, Tehran:University of Beheshti press.
 - Rawls,J.(1972).*A Theory of Justice*, clarendon press of oxford.
 - Shakoei, H. (1999). *New ideas in philosophy, geography* (3 ed.): Gytashnasy press.
 - Shakoei, H. (2004). *New perspectives in urban geography*. Tehran: samt.
 - Tamyn, M. (1994). *Social stratification and social inequality* (Abdul Hussein Nik Gohar Trans.), Tottia press.